

Arrest

**nr. 340 002 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal van 4 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 24 augustus 2023 binnenkwam, diende op 25 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 23 mei 2016 werden de vingerafdrukken geregistreerd in Duitsland, op 23 april 2018 in Frankrijk (Eurodac).

1.3. Op 4 oktober 2023 werd beslist tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten daar Frankrijk verantwoordelijk was voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Op 11 april 2024 werd het dossier overgemaakt aan het CGVS.

1.4. Op 4 februari 2025 nam de adjunct-commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 4 februari 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 25/08/2023
Overdracht CGVS: 11/04/2024

U werd 17 juni 2024 in het Engels gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS), van 09.37 tot 12.30. U werd op 20 augustus 2024 een tweede maal in het Engels gehoord op het CGVS van 09.40 tot 12.07. Uw advocaat meester Vangoidsenhoven was gans het persoonlijk onderhoud aanwezig. U werd een derde keer in het Engels gehoord op het CGVS van 10.01 tot 13.00. Uw advocaat meester Duchez, loco meester Vangoidsenhoven, was gans het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op [...] december 1999 te Benin City in de staat Edo. U woonde tevens af en toe in Lagos, alwaar u bij uw grootouders langs moederszijde verbleef. In 2012 maakte u uw secundaire school af en nadien studeerde u nog een jaar sound engineering aan Lighthouse academy. Op 8-9 jarige leeftijd viel u uit een boom, ten gevolge van deze val ondervond u blijvende problemen.

Uw vader was een voorzitter bij de lokale overheid voor de partij ‘Action Congress’ (oftewel AC). Omwille van zijn job werd hij reeds verschillende keren belaagd. Zo werd jullie huis op een keer vernield. 2 november 2014 werd uw vader thuis gewurgd door onbekenden. U kwam dit te weten van een buur wanneer u op school was. 4 januari 2015 werd uw broer E. op straat neergeschoten en overleed. Het is niet geweten wie uw broer heeft vermoord, noch om welke reden. Aangezien u zich niet langer veilig voelde, besloot u Nigeria te verlaten omstreeks 10 januari 2015.

U verklaart tevens aangesproken te zijn geweest door D. die wilde dat u zich zou aansluiten bij zijn bende. U weigerde en werd door hem belaagd. Uw moeder rapporteerde het gebeuren bij de politie waarop D. door de politie werd aangemaand u niet lastig te vallen. Nadien werd u echter nog door D. en zijn bende lastiggevallen, maar u kon telkenmale ontsnappen.

U reisde naar Libië alwaar u enige tijd verbleef tot u begin 2016 de oversteek maakte naar Italië. Op 2 februari 2016 diende u in Italië een verzoek om internationale bescherming in. Omwille van uw slechte medische toestand in Italië, besloot u om naar Frankrijk te gaan. U belandde echter in Duitsland alwaar op 23 mei 2016 in uw naam een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. U verklaart een viertal maanden in Duitsland te zijn geweest en bij het Rode Kruis te hebben verbleven. U meent in Duitsland geen procedure om internationale bescherming te hebben ingediend. Vervolgens reisde u naar Frankrijk waar u op 23 april 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. U verbleef 9 maanden in de psychiatrie in Frankrijk. In Frankrijk ontving u een negatieve beslissing. Omdat u niet langer toegang had tot medicatie, verslechterde uw toestand waardoor u besloot om naar België te komen.

25 augustus 2023 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. U haalt bij terugkeer naar Nigeria de algemene situatie aan, gelieerd aan bendegeweld en geweld gepleegd door sektes. Ook het gebrek aan adequate medische verzorging verhindert een terugkeer naar Nigeria.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: (1) een kopie van een foto van uw overleden broer (2) een medisch rapport van Dokters van de Wereld (Dr. F.L. H., dd. 28/03/2024) + Diepe vertaling (3) uw handgeschreven verklaring + aanpassingen DVZ (4) medische documenten (consultatie psychiatrie dd.04/01/2024, voorschrift medicatie dd.17/11/2023) (5) een kopie van een geboortetest (6) een handgeschreven medisch attest van Dokters van de Wereld (dd.04/07/2024) (7) opmerkingen bij de notities van het onderhoud van 17 juni 2024 (8) een kopie van een identiteitscertificaat (9) een consultatie bij SamuSocial dd.10/10/2024 (10) uw medische dossier uit Frankrijk (11) een attest van UVC Brugmann (02/10/2023).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de beoordeling bijzondere procedurele noden, gedaan door de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 7 september 2023, uit de neergelegde stukken en uit uw verklaringen en die van uw advocaat, blijkt immers dat u kampt met psychologische problemen. Het medisch rapport van 28 maart 2024 stelt dat u sinds augustus 2023 in behandeling bent voor auditieve hallucinaties en u verschillende zelfmoordpogingen achter de rug heeft door het nemen van een overdosis antipsychotica en valium. Er wordt aangegeven dat u regelmatig op lange en korte termijn informatie vergeet, doch uit het attest kan niet blijken op welke manier dit

werd vastgesteld. De volgende diagnose wordt weerhouden: ernstig post-traumatisch stressyndroom met o.a. flashbacks en hallucinaties tijdens dissociatieve episodes, verstoord slaappatroon, het meermaals optreden van acute dyskinesie en algemene angstgevoelens (Dr. F.L. H.). U legt tevens een voorschrift neer van Quetiapine en geeft tijdens de persoonlijke onderhouden op het CGVS aan Quetiapine en Trazodone te nemen (zie notities persoonlijk onderhoud dd.17/06/2024 (verder CGVS1), p.10, notities persoonlijk onderhoud dd.20/08/2024 (verder CGVS2), p.6-7 en notities persoonlijk onderhoud dd.23/09/2024 (verder CGVS3), p.4-5).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u drie keer met verschillende pauzes gehoord op het CGVS; een eerste maal op 17 juni 2024 van 09.37 tot 12.30 (pauze van 10.33 tot 10.44 – een tweede pauze achtte u niet nodig), een tweede maal op 20 augustus 2024 van 09.40 tot 12.07 (pauze van 10.42 tot 11.03 en van 11.39 tot 11.55 waarna, in samenspraak met uw advocaat werd besloten het onderhoud stop te zetten en een andere keer te hervatten) (zie CGVS2, p.18) en een derde maal op 23 september 2024 van 10.01 tot 13.00 (pauze van 11.00-11.24 en van 12.20 tot 12.30). Er werd telkens ook voldoende tijd genomen om het onderhoud rustig aan te vatten, er werd uitgebreid ingegaan op uw psychologische problematiek en op regelmatige tijdstippen gepeild naar uw gemoedstoestand alsook ruimte gelaten voor uw emoties (CGVS1, p.4-11, p.16, CGVS2, p.4-8, p.10, p.13, p.18 en CGVS3, p.4-6, p.10, p.13, p.21-22). U werd uitgebreid de tijd gegeven om uw asielmotieven uiteen te zetten. U kreeg bovendien zelf de mogelijkheid om het onderhoud stop te zetten indien u dat nodig achtte (CGVS1, p.8, p.11-12, CGVS2, p.13 en CGVS3, p.4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging volgens de Geneefse Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat uw vader omwille van zijn politiek engagement werd gewurgd op 2 november 2014. Op 4 januari 2015 werd uw broer dood teruggevonden op straat. Men zou u ook hebben doen proberen toetreden tot een bende. U haalt bij terugkeer naar Nigeria de algemene situatie aan, gelieerd aan bendegeweld en geweld gepleegd door sektes. Ook het gebrek aan adequate medische verzorging verhindert een terugkeer naar Nigeria.

U heeft geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria aannemelijk gemaakt, en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u wat betreft het overlijden van uw vader en broer geen persoonlijke vrees aannemelijk maakt.

Uw vader werd volgens uw verklaringen op 2 november 2014 thuis gewurgd. Voordien zouden er al verschillende aanvallen hebben plaatsgevonden en voor jullie veiligheid gingen jullie vaak naar de plek van jullie grootvader in Lagos. Hij werkte als politicus voor Action Congress, voor de lokale overheid (CGVS2, p.10). Volgende opmerkingen kunnen worden gemaakt:

- Over het politieke engagement van uw vader kan u slechts beperkte informatie verschaffen: dat hij een lokale voorzitter is voor AC; dat hij jullie gemeenschap moest leiden; dat hij naar het huis van de gouverneur gaat en dat hij rapporten meeneemt naar de hogere autoriteiten. U geeft ook enkele namen van collega's van uw vader. Meer details kan u niet verschaffen.

Hoewel u meent dat de partij nog steeds bestaat, dient opgemerkt dat de partij in februari 2013 samenvloede met andere partijen om de 'All Progressives Congress' partij te vormen (zie administratief dossier).

- Om welke specifieke reden uw vader zou zijn gedood, weet u niet. Evenmin weet u wie uw vader heeft gedood. Of er iemand werd gearresteerd naar aanleiding van zijn dood, weet u niet (CGVS3, p.17-18). Uw desinteresse in de verdere afwikkeling van de dood van uw vader, is frappant en ondermijnt uw vrees.

Uw broer werd volgens uw verklaringen op 4 januari 2015 neergeschoten op straat (CGVS1, p.13). U kan niet hardmaken vanwege de dood van uw broer een vrees voor vervolging te koesteren aangezien u niet aannemelijk maakt een persoonlijke, concrete en actuele vrees te hebben.

- U legt ter staving van de dood van uw broer een foto neer. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat op basis van de foto niet kan worden vastgesteld wie de persoon op de foto is, noch in welke omstandigheden de afgebeelde persoon om het leven kwam. De foto heeft dus slechts beperkte bewijswaarde.

- U oppert dat uw broer te maken zou hebben gehad met bendegegeweld en dat hij gedwongen zou zijn geweest om toe te treden. U voegt echter toe tot op vandaag niet te weten of uw broer werd gedood omwille van het politiek engagement van uw vader, dan wel omwille van zijn problemen met bendes (CGVS2, p.11). Ook het derde persoonlijk onderhoud geeft u aan niet te weten of hij betrokken was bij cults, of zijn dood te maken had met het politiek engagement van uw vader. Het is evenmin geweten wie uw broer heeft gedood. Of zijn dood werd onderzocht, kan u zich in eerste instantie niet herinneren, om meteen nadien aan te geven dat de politie kwam en er geld dient te worden betaald om een onderzoek te openen (CGVS3, p.20).

Na de dood van uw vader en broer zei u tegen een buurman bang te zijn, waarop hij u aanraadde naar Libië te gaan. Nergens komt uit uw verklaringen naar boven dat u persoonlijk bedreigd dan wel geviseerd zou zijn geweest omwille van de problemen die uw vader en broer zouden hebben gekend (CGVS2, p.12). U meent dan wel dat u gedood zou zijn geweest indien u in Nigeria was gebleven, maar om welke reden men u zou doden, kan u niet duiden (CGVS3, p.14). U verwijst hierbij naar de algemene situatie, die echter geen aanleiding geeft tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus (zie infra).

Ook wat betreft de door u aangehaalde poging tot rekrutering door een bende, kan u niet aannemelijk maken dat deze vrees actueel is:

- De door u aangehaalde vrees voor gedwongen rekrutering, en voor D. dateert van 2012 tot 2015 en is inmiddels bijgevolg al een decennium geleden. U gevraagd wat er bij terugkeer zou gebeuren in verband met de bendes, stelt u te vrezen gedood te worden door onbekende gekke mensen. Gevraagd of u iemand specifiek vreest in Nigeria, verwijst u zeer algemeen naar de bendes en politieke problemen (CGVS3, p.15-16). U kan niet hardmaken anno 2025 nog een actuele vrees te koesteren voor D. specifiek, noch voor bendegegeweld in het algemeen (zie ook infra).

Tenslotte dient nog te worden opgemerkt dat evenmin op basis van uw psychologische problematiek een vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofdte kan worden vastgesteld.

- U verklaart reeds in Nigeria medische problemen te hebben gekend nadat u op 8-9 jarige leeftijd uit een boom bent gevallen. U werd twee maanden opgenomen in het ziekenhuis (CGVS2, p.5). U geeft aan het in Nigeria te hebben kunnen beheersen met pijnmedicatie en medicatie voor infecties (CGVS1, p.14, CGVS2, p.5 en CGVS3, p.22). Ten gevolge hiervan zou u 'black-outs' hebben ervaren en geheugenproblemen hebben. U legt hiervan geen getuigstukken neer. U kon na de val bovendien uw middelbare school nog afwerken en u studeerde nog een jaar sound engineering aan Lighthouse academy, wat aantoont dat de gevolgen die u ondervond ten gevolge van de val u er niet van verhinderen te studeren. Uw vader wilde u zo ook naar Londen sturen teneinde te studeren, wat er toch ook op wijst dat u enigszins capabel moet zijn geweest (CGVS3, p.8). Bovendien woonde u nog lange tijd in Nigeria zonder dat u omwille van uw medische problematiek enig probleem heeft gekend, dat valt onder de conventie van Genève dan wel aanleiding zou geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Doorheen de verschillende persoonlijke onderhouds voor het CGVS hebt u niet verklaard dat u uw land van herkomst hebt moeten verlaten omwille van medische/ psychologische moeilijkheden of door eventuele problemen die hierdoor zijn ontstaan.
- De problemen zouden vanwege de reis erger zijn geworden en na aankomst in Italië verklaart u dat u stemmen begon te horen (CGVS1, p.15 en CGVS2, p.6). Gevraagd wat u met betrekking tot uw psychologische problemen bij terugkeer naar Nigeria vreest, verwijst u naar de noodzaak van medicatie. U geeft echter niet aan omwille van een aan de conventie gelinkte grond geen toegang te zullen hebben tot medicatie, dit zou louter te maken hebben met het gebrek aan financiën. Het waren immers uw ouders die uw medicatie in Nigeria bekostigden. Bovendien verwijst u naar de slechte psychiatrische toestand in Nigeria (CGVS3, p.22). De door u neergelegde medische attesten maken gewag van ernstig post-traumatisch stresssyndroom met o.a. flashbacks en hallucinaties tijdens dissociatieve episodes, verstoord slaappatroon, het meermaals optreden van acute dyskinesie en algemene angstgevoelens. Dienaangaande moet worden opgemerkt dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek aan te vragen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.
- Bovendien dient te worden vastgesteld dat u geen eerlijk zicht biedt op uw werkelijk netwerk bij terugkeer naar Nigeria – wat bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming uiterst belangrijk is. U verklaart geen contact meer te hebben met uw moeder en zus sinds Libië aangezien haar nummer niet meer werkt (CGVS2, p.11), maar dit wordt tegengesproken door de neergelegde documenten (certificate of identification en voornamelijk uw geboorteakte, waarop staat dat M.A. [de naam van uw moeder] op 27 juni 2024 een verklaring van uw geboorte heeft afgelegd bij het Hoogerechtshof van Nigeria te Benin City

(verklaring DVZ, vraag 13). Ook het neergelegde identificatiebewijs werd opgesteld op 3 juli 2024 in Nigeria en moet dus zijn opgesteld door iemand in Nigeria. U verklaart dat u via Facebook in contact kwam met een jeugdvriend van u, E., en dat haar moeder zich zou hebben voorgedaan als uw moeder teneinde voorgelegde documenten te verkrijgen. Ze zou dat louter hebben kunnen doen door de naam van uw moeder te hebben gegeven (CGVS2, p.15-16). Het is volstrekt onaannemelijk dat iemand naar het Nigeriaanse Hoogerechtshof kan stappen en zich daar kan voordoen als iemand anders. Beschikbare informatie geeft immers aan dat voor de aanvraag van iemand anders zijn geboortecertificaat volgende documenten nodig zijn: een formulier tot volmacht, een affidavit gedaan voor het hooggerechtshof van de staat van de aanvrager, een kopie van geldige identificatie van de gevolmachtigde (nationaal paspoort of nationaal identificatienummer) en een paspoortfoto van de gevolmachtigde en de aanvrager (zie administratief dossier). Het louter opgeven van een andere naam kan dus niet volstaan, zoals u beweert. U kan dus niet worden bijgetreden in uw bewering dat niet uw moeder, maar de moeder van E. uw geboortecertificaat heeft laten opstellen.

- U getuigt ook van een zekere zelfstandigheid en zelfredzaamheid. Zo bent u er ondanks uw medische problematiek in geslaagd naar Europa te komen en zowel in Italië, Duitsland (waar u verklaart niets meer van te weten), Frankrijk als in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U heeft ook vanuit België contact gezocht met een sociaal werker in Frankrijk teneinde uw medisch dossier aldaar te verkrijgen (CGVS2, p.5 en CGVS3, p.8).
- Wat betreft uw verwijzing naar de algemene situatie van personen met mentale problemen in Nigeria, dient te worden opgemerkt dat u hieromtrent nog steeds een persoonlijke en concrete vrees aannemelijk dient te maken. Daar u niet de waarheid heeft verteld betreffende uw werkelijke netwerk in Nigeria (zie supra), verkeert de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de omstandigheden van uw terugkeer. Bovendien werd u wat betreft uw medische problematiek – hoewel volgens uw verklaringen, doch niet geattesteerd, in Nigeria minder ernstig – bijgestaan door uw ouders. Niet onbelangrijk is om te vermelden dat u nergens tijdens de drie persoonlijke onderhouds aanhaalt te vrezen dat u het slachtoffer zal worden van vervolging, dan wel dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade vanwege uw psychologische problematiek.

Wat betreft de algemene onveilige situatie in Nigeria dient het volgende te worden opgemerkt:

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Edo en hierbij verwijst naar uw psychologische problematiek dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit de door u neergelegde stukken blijkt niet dat u zich in een dermate psychische gesteldheid bevindt waardoor u in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Wat betreft de door u neergelegde medische attesten kan nog het volgende worden opgemerkt:

U verklaart dat u na een val uit een boom in Nigeria op 8-9 jarige leeftijd op regelmatige basis 'black-outs' heeft en u kampt met geheugenproblemen. Behoudens uw eigen verklaringen, bevat uw dossier echter geen enkel stavingstuk dat deze beweerde geheugenproblemen aantoont en kan nergens uit het administratief dossier blijken dat u niet in staat bent om deel te nemen aan de asielprocedure. Dienaangaande dient opgemerkt dat u er – ondanks uw beweerde geheugenproblemen – in slaagt zeer gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw leven in Nigeria, uw reisweg en verblijfsomstandigheden in België (CGVS1, p.6, CGVS2, p.14, p.16 en CGVS3, p.11) en u er ook in slaagt om aanpassingen door te voeren op de notities van het persoonlijk onderhoud, wat toch ook enige helderheid vereist (zie opmerkingen NPO). Hoewel uit de notities van de persoonlijke onderhouds wel kan blijken dat u zich bepaalde episodes uit uw leven niet kan herinneren (het bestaan van uw halfbroers, uw procedure en verklaringen in Duitsland), dient te worden opgemerkt dat deze beslissing gebaseerd is op de gegrondheid van uw vrees, niet op de geloofwaardigheid ervan. Kortom, terwijl de Commissaris-generaal geenszins betwist dat u psychologische problemen heeft, dient evenwel te worden opgemerkt dat uit de neergelegde attesten geen absoluut onvermogen blijkt om deel te nemen aan de asielprocedure. Uit de neergelegde attesten kan bovendien niet blijken op welke manier de behandelde arts tot de diagnose kwam. De overige neergelegde documenten betreffen consultaties op de psychiatrische dienst van Brugmann ziekenhuis, voorschriften voor uw medicatie, een handgeschreven attest van Dokters van de Wereld (dd.04/07/2024) dat u sinds augustus 2023 wordt opgevolgd, stellende dat u een kalme omgeving behoeft en promiscue omgevingen u stress bezorgen, en een attest van Brugmann dat u werd gezien op de psychiatrische spoedeisende hulp op 5 oktober 2023, voegen inhoudelijk geen informatie toe en wijzigen bijgevolg bovenstaande conclusie niet. Tot slot legt u ook uw medisch dossier uit Frankrijk neer, waaruit kan blijken dat u lange tijd werd opgevolgd in Frankrijk na een opname in Prémontre – waarover u ook getuigt (CGVS1, p.6). Het dossier bevat informatie over de voorgeschreven medicatie en uw medische voorgeschiedenis, zonder het bevatten van een duidelijk onderzoek naar de diagnose betreffende uw psychologische problematiek. Het dient nogmaals te worden benadrukt dat het CGVS uw medische problematiek niet in twijfel trekt, dan wel enige vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade hieromtrent bij terugkeer naar Nigeria.

Wat betreft uw psychologische problematiek dient volledigheidshalve nog te worden vermeld dat een arts vaststellingen doet betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen

waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt.

Wat betreft de neergeschreven verklaringen dient te worden opgemerkt dat deze in lijn liggen met uw verklaringen zoals gedaan voor de DVZ en op het CGVS. Uw vrees werd echter niet gegrond bevonden.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 25 juni 2024 en 1 oktober 2024. Met de opmerkingen werd rekening gehouden in de beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62, § 2, van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 2 en 3 van het EVRM;
- De zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker benadrukt vooreerst zijn kwetsbaar profiel en meent dat hier geen rekening mee werd gehouden. Hij kampt met een ernstige vorm van posttraumatische stress die gepaard gaat met flashbacks en hallucinaties tijdens dissociatieve episodes, een verstoord slaappatroon en het meermaals optreden van acute dyskinesie en algemene angstgevoelens. Zijn psychiater heeft bovendien vastgesteld dat er sprake is van vergetelheid op lange en korte termijn. Hij neemt *quetiapine* en *trazodone* als medicatie. De verzoeker heeft meerdere zelfmoordpogingen achter de rug.

Inzake het overlijden van zijn vader wijst verzoeker op het feit dat hij een overlijdensakte heeft neergelegd, hetgeen geldt als begin van bewijs, en het feit dat hij amper 14 jaar oud was ten tijde van deze gebeurtenis. Hij heeft zijn politieke carrière niet bewust meegemaakt of als kind van dichtbij kunnen volgen.

Daarnaast wordt er geen rekening gehouden met het feit dat de psychische problemen van de verzoeker begonnen in Nigeria rond de leeftijd van 8-9 jaar. Hij sprak dat hij last had van black-outs, geheugenverlies en verlies van zicht.

Wat het overlijden van zijn broer betreft verwijst verzoeker opnieuw naar zijn jonge leeftijd en psychologische problematiek. Verzoeker legde bovendien een foto neer dat een begin bewijs vormt samen met zijn verklaringen daaromtrent.

Verzoeker volhardt in zijn vrees voor rekrutering en wijst hierbij op zijn kwetsbare profiel dat hem des te meer tot doelwit zal maken.

Tot slot haalt verzoeker landeninformatie aan met betrekking tot het stigma dat heerst rondom psychische problemen in Nigeria en het gebrek aan een effectieve behandeling.

Verzoeker meent dat psychiatrische patiënten in Nigeria een bepaalde sociale groep uitmaken in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij steunt hierbij op het rapport van Asylas van augustus 2023.

Volgens de bestreden beslissing zou de verzoeker geen werkelijk zicht bieden op zijn netwerk. Uit de beslissing blijkt vooreerst dat op zich niet wordt betwist dat de vader van verzoeker en zijn broer overleden zijn. Verzoeker blijft bij het feit dat de moeder van E. de nodige formaliteiten heeft kunnen vervullen om zijn geboortakte op te stellen. Hij behoudt zich het recht voor om hierover bijkomende documenten voor te leggen.

De bestreden beslissing kan niet worden bijgetreden dat verzoeker zelfredzaam zou zijn. Verzoeker had een slechte mentale toestand in Nigeria. Deze is door zijn passage via Libië en procedure in verschillende Europese landen aanzienlijk verergerd. Na aankomst in Italië begon verzoeker, naast black-outs en geheugenproblemen, ook last te krijgen van auditieve en visuele hallucinaties. Hij zag voor het eerst een psychiater in Frankrijk en kreeg er medicatie. Hij verbleef er 9 maanden in een psychiatrische instelling.

Verzoeker vreest geen gepaste behandeling te kunnen krijgen in Nigeria. In zijn kindertijd werd hij behandeld door een apotheker met behulp van zijn familie. Deze behandeling kon echter geen baat bieden tegen de psychotische episodes waaraan verzoeker leed. Thans kan verzoeker zich zelfs niet meer op zijn netwerk beroepen.

Hij vreest dat hij niet behandeld zal worden en uitgesloten zal worden door de samenleving. Indien hij in de psychiatrie zal worden opgenomen vreest hij een behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

"2. Medische attest psychiater d.d. 28.03.2024 van Dr. F. L. H.;

3. Overlijdensakte verzoekers vader;

4. Nigeria: Access to mental health treatment and support Asylas, August 2023;"

3.1.2. Ter terechtzitting van 14 november 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer met landeninformatie inzake de algemene veiligheidssituatie in Nigeria.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Waar verzoeker betoogt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met diens bijzondere procedurele noden, wijst de Raad op de motieven van de bestreden beslissing hieromtrent:

"Uit de beoordeling bijzondere procedurele noden, gedaan door de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 7 september 2023, uit de neergelegde stukken en uit uw verklaringen en die van uw advocaat, blijkt immers dat u kampt met psychologische problemen. Het medisch rapport van 28 maart 2024 stelt dat u sinds augustus 2023 in behandeling bent voor auditieve hallucinaties en u verschillende zelfmoordpogingen achter de rug heeft door het nemen van een overdosis antipsychotica en valium. Er wordt aangegeven dat u regelmatig op lange en korte termijn informatie vergeet, doch uit het attest kan niet blijken op welke manier dit werd vastgesteld. De volgende diagnose wordt weerhouden: ernstig post-traumatisch stresssyndroom met o.a. flashbacks en hallucinaties tijdens dissociatieve episodes, verstoord slaappatroon, het meermaals optreden van acute dyskinesie en algemene angstgevoelens (Dr. F.L. H.). U legt tevens een voorschrift neer van Quetiapine en geeft tijdens de persoonlijke onderhouden op het CGVS aan Quetiapine en Trazodone te nemen (zie notities persoonlijk onderhoud dd.17/06/2024 (verder CGVS1), p.10, notities persoonlijk onderhoud dd.20/08/2024 (verder CGVS2), p.6-7 en notities persoonlijk onderhoud dd.23/09/2024 (verder CGVS3), p.4-5).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u drie keer met verschillende pauzes gehoord op het CGVS; een eerste maal op 17 juni 2024 van 09.37 tot 12.30 (pauze van 10.33 tot 10.44 – een tweede pauze achtte u niet nodig), een tweede maal op 20 augustus 2024 van 09.40 tot 12.07 (pauze van 10.42 tot 11.03 en van 11.39 tot 11.55 waarna, in samenspraak met uw advocaat werd besloten het onderhoud stop te zetten en een andere keer te hervatten) (zie CGVS2, p.18) en een derde maal op 23 september 2024 van 10.01 tot 13.00 (pauze van 11.00-11.24 en van 12.20 tot 12.30). Er werd telkens ook voldoende tijd genomen om het onderhoud rustig aan te vatten, er werd uitgebreid ingegaan op uw psychologische problematiek en op regelmatige tijdstippen gepeild naar uw gemoedstoestand alsook ruimte gelaten voor uw emoties (CGVS1, p.4-11, p.16, CGVS2, p.4-8, p.10, p.13, p.18 en CGVS3, p.4-6, p.10, p.13, p.21-22). U werd uitgebreid de tijd gegeven om uw asielmotieven uiteen te zetten. U kreeg bovendien zelf de mogelijkheid om het onderhoud stop te zetten indien u dat nodig achtte (CGVS1, p.8, p.11-12, CGVS2, p.13 en CGVS3, p.4).”

Verder blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoekers psychische problematiek ook in rekening werd gebracht bij de beoordeling van zijn eigenlijke verklaringen:

“U verklaart dat u na een val uit een boom in Nigeria op 8-9 jarige leeftijd op regelmatige basis ‘black-outs’ heeft en u kampt met geheugenproblemen. Behoudens uw eigen verklaringen, bevat uw dossier echter geen enkel stavingstuk dat deze beweerde geheugenproblemen aantoont en kan nergens uit het administratief dossier blijken dat u niet in staat bent om deel te nemen aan de asielprocedure. Dienaangaande dient opgemerkt dat u er – ondanks uw beweerde geheugenproblemen – in slaagt zeer gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw leven in Nigeria, uw reisweg en verblijfsomstandigheden in België (CGVS1, p.6, CGVS2, p.14, p.16 en CGVS3, p.11) en u er ook in slaagt om aanpassingen door te voeren op de notities van het persoonlijk onderhoud, wat toch ook enige helderheid vereist (zie opmerkingen NPO). Hoewel uit de notities van de persoonlijke onderhouds wel kan blijken dat u zich bepaalde episodes uit uw leven niet kan herinneren (het bestaan van uw halfbroers, uw procedure en verklaringen in Duitsland), dient te worden opgemerkt dat deze beslissing gebaseerd is op de gegrondheid van uw vrees, niet op de geloofwaardigheid ervan. Kortom, terwijl de Commissaris-generaal geenszins betwist dat u psychologische problemen heeft, dient evenwel te worden opgemerkt dat uit de neergelegde attesten geen absoluut onvermogen blijkt om deel te nemen aan de asielprocedure. Uit de neergelegde attesten kan bovendien niet blijken op welke manier de behandelde arts tot de diagnose kwam. De overige neergelegde documenten betreffen consultaties op de psychiatrische dienst van Brugmann ziekenhuis, voorschriften voor uw medicatie, een handgeschreven attest van Dokters van de Wereld (dd.04/07/2024) dat u sinds augustus 2023 wordt opgevolgd, stellende dat u een kalme omgeving behoeft en promiscue omgevingen u stress bezorgen, en een attest van Brugmann dat u werd gezien op de psychiatrische spoedeisende hulp op 5 oktober 2023, voegen inhoudelijk geen informatie toe en wijzigen bijgevolg bovenstaande conclusie niet. Tot slot legt u ook uw medisch dossier uit Frankrijk neer, waaruit kan blijken dat u lange tijd werd opgevolgd in Frankrijk na een opname in Prémontre – waarover u ook getuigt (CGVS1, p.6). Het dossier bevat informatie over de voorgeschreven medicatie en uw medische voorgeschiedenis, zonder het bevatten van een duidelijk onderzoek naar de diagnose betreffende uw psychologische problematiek. Het dient nogmaals te worden benadrukt dat het CGVS uw medische problematiek niet in twijfel trekt, dan wel enige vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade hieromtrent bij terugkeer naar Nigeria.”

De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat gelet op de verklaringen van verzoeker gepaard met de weerhouden diagnose van het door verzoeker neergelegde attest, verzoeker wel degelijk in staat was om deel te nemen aan de asielprocedure met de nodige steunmaatregelen. De Raad is echter niet akkoord dat de door verzoeker voorgelegde stukken een begin van bewijs zijn dat hij in zijn land van herkomst het slachtoffer werd van daden van vervolging, zodat er geen reden is voor de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen gegronde vrees kan worden vastgesteld in hoofde van verzoeker daar hij geen persoonlijke vrees aannemelijk maakt wat betreft het overlijden van zijn vader en zijn broer, verzoekers verklaringen die in wezen slechts verwijzen naar de algemene situatie kunnen niet overtuigen (i) de door hem aangehaalde vrees tot rekrutering ver in het verleden ligt en op algemene wijze wordt geformuleerd (ii) en er geen gegronde vrees in zijn hoofde kan worden vastgesteld op basis van zijn psychologische problematiek gelet op het feit dat verzoeker geen problemen ondervond in Nigeria, hij zelfredzaam is en hij geen zicht biedt op zijn werkelijk netwerk (iv).

Verzoeker kan hieraan geen afbreuk doen door het aanhalen van vergoelijkungen.

Zo overweegt de bestreden beslissing op terechte wijze dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de overlijdens van zijn vader en broer het volgende:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u wat betreft het overlijden van uw vader en broer geen persoonlijke vrees aannemelijk maakt.

Uw vader werd volgens uw verklaringen op 2 november 2014 thuis gewurgd. Voordien zouden er al verschillende aanvallen hebben plaatsgevonden en voor jullie veiligheid gingen jullie vaak naar de plek van jullie grootvader in Lagos. Hij werkte als politicus voor Action Congress, voor de lokale overheid (CGVS2, p.10). Volgende opmerkingen kunnen worden gemaakt:

- Over het politieke engagement van uw vader kan u slechts beperkte informatie verschaffen: dat hij een lokale voorzitter is voor AC; dat hij jullie gemeenschap moest leiden; dat hij naar het huis van de gouverneur gaat en dat hij rapporten meeneemt naar de hogere autoriteiten. U geeft ook enkele namen van collega's van uw vader. Meer details kan u niet verschaffen. Hoewel u meent dat de partij nog steeds bestaat, dient opgemerkt dat de partij in februari 2013 samenvloede met andere partijen om de 'All Progressives Congress' partij te vormen (zie administratief dossier).*

- Om welke specifieke reden uw vader zou zijn gedood, weet u niet. Evenmin weet u wie uw vader heeft gedood. Of er iemand werd gearresteerd naar aanleiding van zijn dood, weet u niet (CGVS3, p.17-18). Uw desinteresse in de verdere afwikkeling van de dood van uw vader, is frappant en ondermijnt uw vrees.*

Uw broer werd volgens uw verklaringen op 4 januari 2015 neergeschoten op straat (CGVS1, p.13). U kan niet hardmaken vanwege de dood van uw broer een vrees voor vervolging te koesteren aangezien u niet aannemelijk maakt een persoonlijke, concrete en actuele vrees te hebben.

- U legt ter staving van de dood van uw broer een foto neer. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat op basis van de foto niet kan worden vastgesteld wie de persoon op de foto is, noch in welke omstandigheden de afgebeelde persoon om het leven kwam. De foto heeft dus slechts beperkte bewijswaarde.*

- U oppert dat uw broer te maken zou hebben gehad met bendegeweld en dat hij gedwongen zou zijn geweest om toe te treden. U voegt echter toe tot op vandaag niet te weten of uw broer werd gedood omwille van het politiek engagement van uw vader, dan wel omwille van zijn problemen met bendes (CGVS2, p.11). Ook het derde persoonlijk onderhoud geeft u aan niet te weten of hij betrokken was bij cults, of zijn dood te maken had met het politiek engagement van uw vader. Het is evenmin geweten wie uw broer heeft gedood. Of zijn dood werd onderzocht, kan u zich in eerste instantie niet herinneren, om meteen nadien aan te geven dat de politie kwam en er geld dient te worden betaald om een onderzoek te openen (CGVS3, p.20).*

Na de dood van uw vader en broer zei u tegen een buurman bang te zijn, waarop hij u aanraadde naar Libië te gaan. Nergens komt uit uw verklaringen naar boven dat u persoonlijk bedreigd dan wel geveiseerd zou zijn geweest omwille van de problemen die uw vader en broer zouden hebben gekend (CGVS2, p.12). U meent dan wel dat u gedood zou zijn geweest indien u in Nigeria was gebleven, maar om welke reden men u zou doden, kan u niet duiden (CGVS3, p.14). U verwijst hierbij naar de algemene situatie, die echter geen aanleiding geeft tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus (zie infra).”

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker vooreerst op zijn psychische problematiek die reeds begon op acht- of negenjarige leeftijd. Verzoeker betoogt dat hij last had van black-outs en geheugenproblemen. Een zulke problematiek wordt echter geenszins gestaafd door de verzoeker neergelegde attesten. Verder, zoals later door de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, kon verzoeker klaarblijkelijk probleemloos zijn middelbaar afmaken en begon hij aan een studie *sound engineering*. Daarbij wilde verzoekers vader hem in London verder laten studeren (notities persoonlijk onderhoud III, stuk 4, p. 8). Hieruit blijkt dat verzoeker toch cognitief in orde moet zijn geweest om een zulk traject af te leggen. Bijgevolg kan er niet dienstig worden voorgehouden dat verzoeker op een zulke wijze was beperkt door zijn psychische problematiek dat hij geen besef kon hebben van de context en de omstandigheden waarin zijn broer en vader overleden.

Tevens wijst verzoeker op zijn jonge leeftijd ten tijde van deze gebeurtenissen. De Raad merkt echter op dat verzoeker reeds 14 jaar oud was en de leeftijd van 15 bereikte tijdens het verloop van deze gebeurtenissen, en bijgevolg de leeftijd des onderscheids had bereikt. Dit gegeven, gepaard met de voorgaande vaststelling dat verzoekers cognitieve capaciteiten klaarblijkelijk niet ernstig beperkt waren, leidt tot de conclusie dat verzoeker kennis had moeten kunnen nemen van het politieke engagement van zijn vader en de omstandigheden waarin zijn vader en broer het leven lieten, *quod non*.

Inzake de bewijswaarde van de door hem neergelegde foto van zijn broer, stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat dit een begin van bewijs vormt, maar doet hiermee geen enkele afbreuk aan de pertinente,

omstandige vaststellingen van de bestreden beslissing rondom de beperkte bewijswaarde van de desbetreffende foto.

In zijn verzoekschrift voegt verzoeker een overlijdensakte van zijn vader (verzoekschrift, stuk 3). Echter, wordt niet verduidelijkt waarom dit stuk niet eerder werd overgemaakt en door wie het juist werd opgemaakt. Dit document zegt ook niets over de omstandigheden waarin zijn vader zou zijn overleden, hetgeen net de kern van de zaak betreft. Bovendien betreft het geen originele versie doch een loutere foto van een document, hetgeen de bewijswaarde van het onderhavige document temeer relatieveert nu de inhoud en de vorm daarvan gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is.

Wat zijn vrees tot gedwongen rekrutering betreft overweegt de bestreden beslissing op pertinente wijze het volgende:

“• De door u aangehaalde vrees voor gedwongen rekrutering, en voor D. dateert van 2012 tot 2015 en is inmiddels bijgevolg al een decennium geleden. U gevraagd wat er bij terugkeer zou gebeuren in verband met de bendes, stelt u te vrezen gedood te worden door onbekende gekke mensen. Gevraagd of u iemand specifiek vreest in Nigeria, verwijst u zeer algemeen naar de bendes en politieke problemen (CGVS3, p.15-16). U kan niet hardmaken anno 2025 nog een actuele vrees te koesteren voor D. specifiek, noch voor bendegegeweld in het algemeen (zie ook infra).”

In zijn verzoekschrift volhardt verzoeker louter in zijn vrees. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

De bestreden beslissing oordeelt verder op omstandige en terechte wijze dat verzoekers psychologische problematiek niet doet besluiten tot een gegronde vrees in zijn hoofd:

“• U verklaart reeds in Nigeria medische problemen te hebben gekend nadat u op 8-9 jarige leeftijd uit een boom bent gevallen. U werd twee maanden opgenomen in het ziekenhuis (CGVS2, p.5). U geeft aan het in Nigeria te hebben kunnen beheersen met pijnmedicatie en medicatie voor infecties (CGVS1, p.14, CGVS2,p.5 en CGVS3, p.22). Ten gevolge hiervan zou u ‘black-outs’ hebben ervaren en geheugenproblemen hebben. U legt hiervan geen getuigstukken neer. U kon na de val bovendien uw middelbare school nog afwerken en u studeerde nog een jaar sound engineering aan Lighthouse academy, wat aantoonde dat de gevolgen die u ondervond ten gevolge van de val u er niet van verhinderen te studeren. Uw vader wilde u zo ook naar Londen sturen teneinde te studeren, wat er toch ook op wijst dat u enigszins capabel moet zijn geweest (CGVS3, p.8). Bovendien woonde u nog lange tijd in Nigeria zonder dat u omwille van uw medische problematiek enig probleem heeft gekend, dat valt onder de conventie van Genève dan wel aanleiding zou geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Doorheen de verschillende persoonlijke onderhouden voor het CGVS hebt u niet verklaard dat u uw land van herkomst hebt moeten verlaten omwille van medische/ psychologische moeilijkheden of door eventuele problemen die hierdoor zijn ontstaan.

• De problemen zouden vanwege de reis erger zijn geworden en na aankomst in Italië verklaart u dat u stemmen begon te horen (CGVS1, p.15 en CGVS2, p.6). Gevraagd wat u met betrekking tot uw psychologische problemen bij terugkeer naar Nigeria vreest, verwijst u naar de noodzaak van medicatie. U geeft echter niet aan omwille van een aan de conventie gelinkte grond geen toegang te zullen hebben tot medicatie, dit zou louter te maken hebben met het gebrek aan financiën. Het waren immers uw ouders die uw medicatie in Nigeria bekostigden. Bovendien verwijst u naar de slechte psychiatrische toestand in Nigeria (CGVS3, p.22). De door u neergelegde medische attesten maken gewag van ernstig post-traumatisch stresssyndroom met o.a. flashbacks en hallucinaties tijdens dissociatieve episodes, verstoord slaappatroon, het meermaals optreden van acute dyskinesie en algemene angstgevoelens. Dienaangaande moet worden opgemerkt dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek aan te vragen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.

• Bovendien dient te worden vastgesteld dat u geen eerlijk zicht biedt op uw werkelijk netwerk bij terugkeer naar Nigeria – wat bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming uiterst belangrijk is. U verklaart geen contact meer te hebben met uw moeder en zus sinds Libië aangezien haar nummer niet meer

werkt (CGVS2, p.11), maar dit wordt tegengesproken door de neergelegde documenten (certificate of identification en voornamelijk uw geboorteakte, waarop staat dat Mercy Akhigbe [de naam van uw moeder] op 27 juni 2024 een verklaring van uw geboorte heeft afgelegd bij het Hooggerechtshof van Nigeria te Benin City (verklaring DVZ, vraag 13). Ook het neergelegde identificatiebewijs werd opgesteld op 3 juli 2024 in Nigeria en moet dus zijn opgesteld door iemand in Nigeria. U verklaart dat u via Facebook in contact kwam met een jeugdvriend van u, E., en dat haar moeder zich zou hebben voorgedaan als uw moeder teneinde voorgelegde documenten te verkrijgen. Ze zou dat louter hebben kunnen doen door de naam van uw moeder te hebben gegeven (CGVS2, p.15-16). Het is volstrekt onaannemelijk dat iemand naar het Nigeriaanse Hooggerechtshof kan stappen en zich daar kan voordoen als iemand anders. Beschikbare informatie geeft immers aan dat voor de aanvraag van iemand anders zijn geboortecertificaat volgende documenten nodig zijn: een formulier tot volmacht, een affidavit gedaan voor het hooggerechtshof van de staat van de aanvrager, een kopie van geldige identificatie van de gevolmachtigde (nationaal paspoort of nationaal identificatienummer) en een paspoortfoto van de gevolmachtigde en de aanvrager (zie administratief dossier). Het louter opgeven van een andere naam kan dus niet volstaan, zoals u beweert. U kan dus niet worden bijgetreden in uw bewering dat niet uw moeder, maar de moeder van E. uw geboortecertificaat heeft laten opstellen.

- U getuigt ook van een zekere zelfstandigheid en zelfredzaamheid. Zo bent u er ondanks uw medische problematiek in geslaagd naar Europa te komen en zowel in Italië, Duitsland (waar u verklaart niets meer van te weten), Frankrijk als in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U heeft ook vanuit België contact gezocht met een sociaal werker in Frankrijk teneinde uw medisch dossier aldaar te verkrijgen (CGVS2, p.5 en CGVS3, p.8).

- Wat betreft uw verwijzing naar de algemene situatie van personen met mentale problemen in Nigeria, dient te worden opgemerkt dat u hieromtrent nog steeds een persoonlijke en concrete vrees aannemelijk dient te maken. Daar u niet de waarheid heeft verteld betreffende uw werkelijke netwerk in Nigeria (zie supra), verkeert de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de omstandigheden van uw terugkeer. Bovendien werd u wat betreft uw medische problematiek – hoewel volgens uw verklaringen, doch niet geattesteerd, in Nigeria minder ernstig – bijgestaan door uw ouders. Niet onbelangrijk is om te vermelden dat u nergens tijdens de drie persoonlijke onderhouds aanhaalt te vrezen dat u het slachtoffer zal worden van vervolging, dan wel dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade vanwege uw psychologische problematiek.”

Omtrent zijn mentale problematiek alsook de algemene context in Nigeria haalt verzoeker algemene landeninformatie aan en benadrukt hij zijn vrees tot vervolging. Zoals reeds door de bestreden beslissing werd opgemerkt, dient een zulke vrees aan de hand van concrete en persoonlijke elementen aannemelijk te worden gemaakt daar er uit de landeninformatie voorhanden geen veralgemeende vervolging van personen met psychische problemen blijkt. *In casu* blijkt echter dat verzoeker, die verklaart sinds zijn prille jeugd te kampen met psychische problemen, geen enkel vervolgingsgerelateerde problematiek ervaarde. Integendeel, verzoeker kon naar school gaan en verklaarde op geen enkel moment een vrees te hebben gehad omwille van zijn psychische problematiek, behoudens in zijn verzoekschrift.

Verder herhaalt verzoeker dat hij niet kan rekenen op adequate mentale gezondheidszorg in Nigeria, maar doet hiermee geen afbreuk aan de pertinente overweging dat een zulke vrees op zich geen aanleiding geeft tot een nood aan internationale bescherming.

Inzake zijn zelfredzaamheid en zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake zijn netwerk, beperkt verzoeker zich tot het tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing, zonder daarbij concrete argumenten aan te voeren die de motivering zoals deze werd gemaakt in een ander daglicht stelt. Een dergelijk verweer is niet dienstig.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waarnaar ook de bestreden beslissing verwijst, en waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een

ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de “*loutere aanwezigheid*” in deze deelstaten, zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit landeninformatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport “*Nigeria Country Focus*” van juli 2024).

Uit de toelichting van het verzoekschrift en de aanvullende nota blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de beoordeling van de bestreden beslissing niet meer actueel zou zijn.

Voor burgers in de deelstaat Edo bestaat actueel geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Edo en hierbij verwijst naar zijn psychologische problematiek dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit de door verzoeker hij stukken blijkt niet dat hij zich in een dermate psychische gesteldheid bevindt waardoor u in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door verzoeker aangevoerde landeninformatie in zijn aanvullende nota werpt geen ander licht op de voorgaande analyse.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP